

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 800/2025
26.06.2025.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљене Анђеле Стоиловић, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Анђеле Стоиловић, адвоката Миленка Милисављевића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К.бр. 30/22 од 25.10.2024.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 102/25 од 01.04.2025.године, у седници већа одржаној дана 26.06.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Анђеле Стоиловић, адвоката Миленка Милисављевића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Врању К.бр.30/22 од 25.10.2024.године и Апелационог суда у Нишу Кж1 102/25 од 01.04.2025.године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању К.бр.30/22 од 25.10.2024.године окривљена Анђела Стоиловић је оглашена кривом да је извршила кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од седам година, у коју казну јој је урачунато време проведено на задржавању и у притвору од 02.02.2022.године до 03.03.2022.године.

Истом пресудом на основу члана 86. КЗ у вези члана 297. став 5. КЗ, окривљеној Анђели Стоиловић је изречена мера безбедности забрана управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од пет година, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено на издржавању затворске казне не урачунава у време трајања ове мере. Окривљена је обавезана на плаћање паушала Вишем суду у Врању у износу од 10.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка у износу од 222.286,00 динара, те да оштећенима АА и ББ, ВВ и ГГ на име нужних издатака за ангажовање пуномоћника плати укупан износ од 934.428,00 динара, да оштећенима ДД

и ЂЂ на име нужних издатака за ангажовање пуномоћника плати укупан износ од 733.498,00 динара, као и да плати трошкове кривичног поступка настале пред ВЈТ у Врању у износу од 388.264,00 динара, све у року од петнаест дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени АА и ББ, ВВ и ГГ, ДД и ЂЂ су упућени да сходно члану 258. став 4. ЗКП своје имовинско-правне захтеве остварују у парничном поступку.

Решењем Вишег суда у Врању К.бр. 30/22 од 10.01.2025.године исправљена је пресуда Вишег суда у Врању К.бр.30/22 од 25.10.2024.године у образложењу на тридесетчетвртој страни, у првом пасусу, у десетом реду тако што ће након речи „учињено“ стајати речи: „које су напред детаљно описане и да је наступила смрт две младе особе, а једна је лако телесно повређена, што су околности које очигледно превазилазе меру која је потребна за постојање овог облика кривичног дела“, док у осталом делу пресуда остаје неизмењена.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 102/25 од 01.04.2025.године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Врању и бранилаца окривљене Анђеле Стоиловић и потврђена пресуда Вишег суда у Врању К.бр.30/22 од 25.10.2024.године, која је исправљена решењем Вишег суда у Врању К.бр.30/22 од 10.01.2025.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљене Анђеле Стоиловић, адвокат Миленко Милисављевић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине наведене пресуде и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање пред потпуно измењеним већем и одложи извршење правноснажне пресуде Вишег суда у Врању К.бр. 30/22 од 10.01.2025.године.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Анђеле Стоиловић, адвоката Миленка Милисављевића је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац истиче да се у радњама окривљене не стичу сви битни елементи кривичног дела кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ. Свој став бранилац образлаже наводима да бланкетна норма која је описана у изреци пресуде, односно повреда члана 182. став 5. тачка 3) ЗОБС, којом је прописано да возач који има пробну дозволу не сме да управља возилом у периоду од 23,00 до 06,00 часова и повреда одредбе члана 182. став 5. тачка 1) алинеја 3. ЗОБС, којом је прописано да возач који има пробну дозволу не сме да управља возилом

брзином већом од 90% на осталим путевима од брзине која је дозвољена на делу пута којим се креће, не представљају узрок настанка последице у виду угрожавања јавног саобраћаја и довођења у опасност живота и тела људи, а у својој одлуци поводом повреде члана 182. став 5. тачка 3) ЗОБС је то изричито навео и другостепени суд. Стога бранилац истиче да из разлога другостепене пресуде следи да повреда ове одредбе не представља радњу извршења те да дело за које је окривљена оптужена и оглашена кривом у односу на ту конкретну одредбу није кривично дело. Следствено томе побијаним пресудама повређен је закон у смислу члана 439 тачка 1 ЗКП. У захтеву се закључује да повреда из члана 182. став 5. тачка 3) ЗОБС није узрок забрањене последице, да нема кривично правни значај и да остаје искључиво у домену прекршаја из члана 332 став 1 тачка 74 ЗОБС. Бранилац окривљене се позвао на пресуду Врховног касационог суда Кзз 113/2012 од 17.01.2013.године, у којој је наведено да „ненавођење конкретног пропуста у вожњи окривљеног који је у директној узрочној вези са насталом саобраћајном незгодом, изреку првостепене пресуде чини апсолутно нејасном, а дати разлози у образложењу и контрадикторном и неразумљивом“, што се, према наводима захтева, може применити и у конкретном случају, јер из изреке првостепене пресуде није јасно која од више наведених радњи окривљене је у узрочној вези са последицом. У односу на бланкетну одредбу из члана 185 став 5 тачка 1 алинеја 3 ЗОБС на путевима бранилац додаје да, поред разлога на које је указано за претходно наведену одредбу, поступање супротно овој одредби није опредељено ни као прекршај Законом о безбедности саобраћаја на путевима.

Одредбом члана 289. став 1. КЗ је прописано да учесник у саобраћају на путевима који се не придржава саобраћајних прописа и тиме тако угрози саобраћај да доведе у опасност живот или тело људи или имовину већег обима, па услед тога код другог наступи лака телесна повреда или проузрокује имовинску штету која прелази износ од двеста хиљада динара, казниће се затвором до три године.

Одредбом члана 297. став 2. КЗ је прописано да ако је услед дела из члана 289. став 1. КЗ наступила смрт једног или више лица, учинилац ће се казнити затвором од две до дванаест година.

Изреком пресуде Вишег суда у Врању К.бр.30/22 од 25.10.2024.године окривљена Анђела Стоиловић је оглашена кривом да је дана 29.01.2022.године око 03,30 часова, на државном путу другог А реда, број 258 Владичин Хан-Лесковац, у атару с. Манајле, у стању смањене урачунљивости али не и битно, управљала са пробном возачком дозволом „Б“ категорије, путничким моторним возилом марке „Wolkswagen“, типа „Golf 5“, регистарских ознака ..., власништва ЕЕ из ..., крећући се из правца Владичиног Хана према Предејану, супротно одредбама чл.182 ст.5 тач.2 ЗОБС-а, јер је отпочела и управљала моторним возилом у стању припитости, под дејством алкохола у организму (алкохола у крви), у количини од око 0,80 промила (0,84 mg/ml) до 0,90 промила (0,95 mg/ml), када није била способна да безбедно управља возилом, као и супротно члану 182. ст.5 тач.3 истог Закона јер је управљала моторним возилом у периоду од 23,00 до 06,00 часова, када возач који има пробну дозволу не сме да управља возилом, затим крећући се супротно одредби чл. 182 ст.5 тач.1 алинеја 3 ЗОБС-а, јер возач који има пробну возачку дозволу не сме да управља возилом брзином већом од 90% на осталим путевима од брзине која је дозвољена на

делу пута којим се креће, крећући се неприлагођеном брзином од најмање 60 километара на час, од ограничене брзине од 60 километара на час, супротно одредби чл.42 ст.1 истог Закона, те брзину кретања возила није прилагодила особинама и стању пута, видљивости, прегледности, атмосферским приликама, стању возила и другим саобраћајним условима, тако да возило може благовремено да заустави пред сваком препреком коју под датим околностима може да види или има разлога да предвиди, односно да возилом управља на начин који не угрожава безбедност саобраћаја, иако је била свесна да управљајући возилом на овакав начин може угрозити безбедност јавног саобраћаја и довести у опасност живот или тело људи, па је на то пристала, те је тако услед предњих пропуста након изласка из тунела „Манајле“ код КМ стуба 48, изгубила контролу над возилом, прешла на коловозну траку, намењену за кретање возила из супротног смера, ударивши предњом левом страном возила у заштитну ограду, при чему је возило од силине удараца ограду пробило и заједно са оградом пало у корито реке Јужна Морава, услед ког удара и пада са моста, као и удара у чврсте делове унутрашњости возила су путнице у возилу, које су се превозиле на месту сувозача ошт. сада пок.ЖЖ, на задњем седишту иза возача ошт. сада пок.33, док се ошт.ИИ превозила такође на задњем седишту, на месту иза сувозача и то: ИИ из ... задобила лаке телесне повреде у виду раздерно нагњечне ране меких ткива главе, раздерно нагњечне ране десног ува, раздерно нагњечне ране браде, раздерно нагњечне ране горњег капка и у пределу око ока, огреботине оба горња екстремитета, промрзлине обе шакве, као и нагњечине трбушног зида, предела слабина и предела левог кука, ошт. сада пок.ЖЖ лаке телесне повреде у виду крвних подлива ткива поглавине и раздерно нагњечне ране главе, чија смрт је наступила непосредно услед утопљења у реци Јужна Морава, ошт.сада пок.33 тешке телесне повреде на горњој граници ове групе повреда у виду отвореног прелома леве надлактице кости, вишеструког прелома леве бутне кости, прелома леве кључне кости и прелома тела другог грудног пршљена са крварењем у кичменој мождини и у простору између тврде и меких можданица у висини прелома, а која тешка телесна повреда је са своје стране била од утицаја на настанак смртог исхода, док је смрт наступила непосредно услед утопљења у реци Јужна Морава, при чему је такође била свесна да услед оваког угрожавања јавног саобраћаја може наступити забрањена последица у виду смрти и тешког телесног повређивања других лица, али је олако држала да до тога неће доћи, чиме је на описани начин извршила кривично дело тешка дела против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ.

Имајући у виду наведено, по оцени овог суда, из изреке правноснажне пресуде Вишег суда у Врању К.бр.30/22 од 25.10.2024.године јасно произилазе сва законска обележја кривичног дела угрожавање сигурности из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ и то како објективна која се односе на предузете радње окривљене односно да је окривљена на описани начин управљајући са пробном возачком дозволом „Б“ категорије, не придржавајући се саобраћајних прописа из члана 182. став 5. тачка 2) ЗОБС, 182. став 5. тачка 3) ЗОБС и члана 182. став 5. тачка 1) алинеја 3 ЗОБС-а и члана 42. став 1. ЗОБС, те је тако услед наведених пропуста, након изласка из тунела „Манајле“ код КМ стуба 48, изгубила контролу над возилом, прешла на коловозну траку, намењену за кретање возила из супротног смера, ударивши предњом левом страном возила у заштитну ограду, при чему је возило од силине удараца ограду пробило и заједно са оградом пало у корито реке Јужна Морава, услед ког удара и пада

са моста, као и удара у чврсте делове унутрашњости возила су путнице у возилу, и то ИИ задобила лаке телесне повреде, ошт. сада пок.ЖЖ лаке телесне повреде чија смрт је наступила непосредно услед утопљења у реци, ошт.сада пок.33 тешке телесне повреде, а која тешка телесна повреда је са своје стране била од утицаја на настанак смртог исхода, док је смрт наступила непосредно услед утопљења у реци, а тако и субјективна обележја односно да је окривљена у стању смањене урачунљивости али не и битно, и била свесна да управљајући возилом на овакав начин може угрозити безбедност јавног саобраћаја и довести у опасност живот или тело људи, па је на то пристала и била свесна да услед оваквог угрожавања јавног саобраћаја може наступити забрањена последица у виду смрти и тешког телесног повређивања других лица, али је олако држала да до тога неће доћи.

Самим тим, наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, којима се истиче да опис радње извршења предметног кривичног дела не садржи све елементе предметног кривичног дела, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, су оцењени неоснованим.

Чињеница да је у образложењу другостепене пресуде наведено да повреда одредбе члана 182. став 5. тачка 3) ЗОБС, односно вожња са пробном возачком дозволом у ноћним условима није у узрочној вези са стварањем опасне ситуације и узроковање саобраћајне незгоде и да исто представља прекршај из области саобраћаја, није од утицаја на доношење другачије одлуке, јер преостале повреде бланкетних норми из Закона о безбедности саобраћаја на путевима које су наведене у изреци првостепене пресуде јесу у узрочној вези са наступањем последица саобраћајне незгоде, а повреде наведених одредби представљају елементе кривичног дела из члана 297. став 2. у вези члана 289. став 1. КЗ.

У осталом делу захтева бранилац окривљене суштински оспорава утврђено чињенично стање односно истиче повреду закона из члана 440. ЗКП, полемичући са чињеницама утврђеним у правноснажним пресудама и указујући на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, наводећи да су и судски вештак и комисија вештака утврдили да на месту контакта возила окривљене и ограде на мосту, заштитна ограда није била постављена у складу са прописима о безбедности саобраћаја, и да је исту био дужан да постави управљач пута, а таква ограда би с обзиром да може да заустави возило које налети брзином од 100 км/х, зауставила и возило окривљене које се кретало брзином од 60 км /х и не би пало у корито реке.

Како повреда закона из члана 440. ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни суд у разматрање и оцену изнетих навода, није ни упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Немања Симићевић, с.р.

Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић